

Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 4

Rozeslána dne 16. ledna 1992

Cena Kčs 5,10
(dotisk)

O B S A H:

17. Zákon o životním prostředí
18. Zákon o civilní službě
19. Zákon České národní rady o některých opatřeních týkajících se působnosti ministerstev České republiky
20. Nařízení vlády České republiky, kterým se stanoví způsob výpočtu výše náhrad za živý a mrtvý inventář a zásoby

17

ZÁKON

ze dne 5. prosince 1991
o životním prostředí

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky,

vycházejíc ze skutečnosti, že člověk je spolu s ostatními organismy neoddělitelnou součástí přírody,

připomínajíc si přirozenou vzájemnou závislost člověka a ostatních organismů,

respektujíc přitom právo člověka přetvářet přírodu v souladu s principem trvale udržitelného rozvoje,

vědomo si své odpovědnosti za zachování příznivého životního prostředí budoucím generacím a

zdůrazňujíc právo na příznivé životní prostředí jakožto jedno ze základních práv člověka,

usneslo se na tomto zákoně:

§ 1

Účel zákona

Zákon vymezuje základní pojmy a stanoví základní zásady ochrany životního prostředí a povinnosti právnických a fyzických osob při ochraně a zlepšování stavu životního prostředí a při využívání přírodních zdrojů; vychází přitom z principu trvale udržitelného rozvoje.

ZÁKLADNÍ POJMY

§ 2

Životní prostředí

Životním prostředím je vše, co vytváří přirozené

podmínky existence organismů včetně člověka a je předpokladem jejich dalšího vývoje. Jeho složkami jsou zejména ovzduší, voda, horniny, půda, organismy, ekosystémy a energie.

§ 3

Ekosystém

Ekosystém je funkční soustava živých a neživých složek životního prostředí, jež jsou navzájem spojeny výměnou látek, tokem energie a předáváním informací a které se vzájemně ovlivňují a vyvíjejí v určitém prostoru a čase.

§ 4

Ekologická stabilita

Ekologická stabilita je schopnost ekosystému vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce.

§ 5

Únosné zatížení území

Únosné zatížení území je takové zatížení území lidskou činností, při kterém nedochází k poškozování životního prostředí, zejména jeho složek, funkcí ekosystémů nebo ekologické stability.

§ 6

Trvale udržitelný rozvoj

Trvale udržitelný rozvoj společnosti je takový rozvoj, který současným i budoucím generacím zachovává možnost uspokojovat jejich základní životní potřeby a přitom nesnižuje rozmanitost přírody a zachovává přirozené funkce ekosystémů.

§ 7

Přírodní zdroje

(1) Přírodní zdroje jsou ty části živé nebo neživé přírody, které člověk využívá nebo může využívat k uspokojování svých potřeb.

(2) Obnovitelné přírodní zdroje mají schopnost se při postupném spotřebovávání částečně nebo úplně obnovovat, a to samy nebo za přispění člověka. Neobnovitelné přírodní zdroje spotřebováváním zanikají.

§ 8

Znečišťování a poškozování životního prostředí

(1) Znečišťování životního prostředí je vnášení takových fyzikálních, chemických nebo biologických činitelů do životního prostředí v důsledku lidské činnosti, které jsou svou podstatou nebo množstvím cizorodé pro dané prostředí.

(2) Poškozování životního prostředí je zhoršování jeho stavu znečišťováním nebo jinou lidskou činností nad míru stanovenou zvláštními předpisy.

§ 9

Ochrana životního prostředí

Ochrana životního prostředí zahrnuje činnosti, jimiž se předchází znečišťování nebo poškozování životního prostředí, nebo se toto znečišťování nebo poškozování omezuje a odstraňuje. Zahrnuje ochranu jeho jednotlivých složek, druhů organismů nebo konkrétních ekosystémů a jejich vzájemných vazeb, ale i ochranu životního prostředí jako celku.

§ 10

Ekologická újma

Ekologická újma je ztráta nebo oslabení přirozených funkcí ekosystémů, vznikající poškozením jejich složek nebo narušením vnitřních vazeb a procesů v důsledku lidské činnosti.

ZÁSADY OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

§ 11

Území nesmí být zatěžováno lidskou činností nad míru únosného zatížení.

§ 12

(1) Přípustnou míru znečišťování životního prostředí určují mezní hodnoty stanovené zvláštními předpisy; tyto hodnoty se stanoví v souladu s dosaženým stavem poznání tak, aby nebylo ohrožováno zdraví lidí a aby nebyly ohrožovány další živé organismy a ostatní složky životního prostředí.

(2) Mezní hodnoty musejí být stanoveny s přihlédnutím k možnému kumulativnímu působení nebo spolupůsobení znečišťujících látek a činností.

§ 13

Lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškozování životního prostředí, nesmí být pochybnost o tom, že k takovému poškozování skutečně dojde, důvodem pro odklad opatření, jež mají poškozování zabránit.

§ 14

Každý má právo na pravdivé a přiměřené informace o stavu a vývoji životního prostředí, příčinách a důsledcích tohoto stavu, na informace o připravovaných činnostech, které by mohly vést ke změně stavu životního prostředí, a na informace o opatřeních, která or-

gány odpovědné za ochranu životního prostředí podnikají při předcházení nebo nápravě poškození životního prostředí. Zvláštní předpis může stanovit případy, kdy lze poskytnutí informací omezit nebo odmítnout.

§ 15

Každý se může stanoveným způsobem domáhat u příslušného orgánu svých práv vyplývajících z tohoto zákona a dalších předpisů upravujících věci životního prostředí.

§ 16

Výchova, osvěta a vzdělávání se provádějí tak, aby vedly k myšlení a jednání, které je v souladu s principem trvale udržitelného rozvoje, k vědomí odpovědnosti za udržení kvality životního prostředí a jeho jednotlivých složek a k úctě k životu ve všech jeho formách.

POVINNOSTI PŘI OCHRANĚ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

§ 17

(1) Každý je povinen, především opatřeními přímo u zdroje, předcházet znečišťování nebo poškozování životního prostředí a minimalizovat nepříznivé důsledky své činnosti na životní prostředí.

(2) Každý, kdo využívá území nebo přírodní zdroje, projektuje, provádí nebo odstraňuje stavby, je povinen takové činnosti provádět jen po zhodnocení jejich vlivů na životní prostředí a zatížení území, a to v rozsahu stanoveném tímto zákonem a zvláštními předpisy.

(3) Každý, kdo hodlá zavést do výroby, oběhu či spotřeby technologie, výrobky a látky, či kdo je hodlá dovážet, je povinen zabezpečit, aby splňovaly podmínky ochrany životního prostředí a aby v případech stanovených tímto zákonem a zvláštními předpisy byly posouzeny z hlediska jejich možných vlivů na životní prostředí.

§ 18

(1) Každý, kdo svou činností znečišťuje nebo poškozují životní prostředí, nebo kdo využívá přírodní zdroje, je povinen na vlastní náklady zajišťovat sledování tohoto působení a znát jeho možné důsledky.

(2) Právnícké osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání jsou povinny v rozsahu a za podmínek stanovených zvláštními předpisy poskytovat informace o svém působení na životní prostředí.

§ 19

Každý, kdo zjistí, že hrozí poškození životního prostředí, nebo že k němu již došlo, je povinen učinit v mezích svých možností nezbytná opatření k odvrácení hrozby nebo ke zmírnění následků a neprodleně ohlásit tyto skutečnosti orgánu státní správy; povinnost zasáhnout nemá ten, kdo by tím ohrozil život nebo zdraví své nebo osoby blízké.¹⁾

POSUZOVÁNÍ VLIVŮ ČINNOSTÍ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

§ 20

(1) Záměry na realizaci činností uvedených v § 17 odst. 2 a 3 (dále jen „záměry“) podléhají před vydáním rozhodnutí podle zvláštních předpisů²⁾ posouzení z hlediska jejich možných vlivů na životní prostředí (dále jen „posouzení záměrů“).

(2) Zásady ochrany životního prostředí a posuzování vlivů činností a jejich důsledků na životní prostředí jsou přiměřeně uplatňovány i při přípravě rozvojových koncepcí a programů a návrhů právních předpisů.

§ 21

(1) Posouzení záměrů uvedených v příloze č. 1 tohoto zákona provádějí příslušné orgány státní správy, určené zákonem České národní rady a Slovenské národní rady (dále jen „posuzující orgány“), po projednání s ostatními dotčenými orgány státní správy, s obcemi, jejichž území se vlivy záměrů dotýkají, a s veřejností. Hodnocení vlivů záměrů na životní prostředí se zpracovává podle přílohy č. 2 tohoto zákona.

(2) Podrobnosti upraví zákony České národní rady a Slovenské národní rady, které mohou také rozšířit a konkretizovat seznam činností uvedených v příloze č. 1 tohoto zákona (zejména určit rozsah těchto činností) a zpřísnit požadavky na obsah dokumentace o hodnocení vlivů záměrů na životní prostředí uvedené v příloze č. 2 tohoto zákona.

§ 22

Posuzující orgány přezkoumávají záměry podle povahy věci zejména z hlediska:

- a) ekologické únosnosti dotčeného území,
- b) důsledků běžné činnosti a možných havárií,
- c) kumulativních a synergických jevů, a to v různých časových horizontech a s uvážením nevratných jevů,
- d) prevence, minimalizace, případně kompenzace účinku záměrů na životní prostředí,

¹⁾ § 116 občanského zákoníku.

²⁾ Např. zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

- e) způsobů nakládání s realizovaným výsledkem záměrů po jejich dožití nebo upotřebení (možnosti zneškodnění, recyklace apod.),
- f) použitých metod hodnocení a úplnosti informací,
- g) srovnání s dostupnými nejlepšími technologiemi.

§ 23

(1) V případě, že navrhovaný záměr, který má být realizován na území jedné republiky, může být příčinou nepříznivých vlivů na životní prostředí druhé republiky, vyžádá si posuzující orgán stanovisko prostřednictvím příslušného ústředního orgánu republiky. Případné rozpory řeší ústřední orgány republik dohodu.

(2) Nedojde-li k dohodě, řeší rozpor rozhodčí komise složená ze zástupců českého a slovenského orgánu odpovědného za ochranu životního prostředí a Federálního výboru pro životní prostředí. Nedospěje-li komise k souhlasnému závěru, nelze záměr uskutečnit.

POSUZOVÁNÍ VLIVŮ ČINNOSTÍ A JEJICH DŮSLEDKŮ NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ PŘESAHUJÍCÍCH STÁTNÍ HRANICE

§ 24

(1) Navrhovatelé záměrů uvedených v příloze č. 3 tohoto zákona jsou povinni předložit hodnocení vlivů záměrů na životní prostředí ke stanovisku posuzujícímu orgánu (§ 21 odst. 1) před vydáním územního rozhodnutí o umístění stavby nebo územního rozhodnutí o využití území.

(2) Hodnocení vlivů záměrů na životní prostředí přesahujících státní hranice musí obsahovat zejména údaje uvedené v příloze č. 4 tohoto zákona.

§ 25

Rozsah hodnocení vlivů záměrů na životní prostředí projednají posuzující orgány s dotčenými orgány státní správy, obcemi, jejichž území se vliv záměru dotýká, a s veřejností. Obdobně se projedná zpracované hodnocení vlivů.

§ 26

(1) Posuzující orgány příslušné k vydání stanoviska podle § 21 odst. 1 v případech uvedených v příloze č. 3 tohoto zákona předloží návrh stanoviska Federálnímu výboru pro životní prostředí. Federální výbor pro životní prostředí zajistí v případech, kdy důsledky

navrhovaného opatření mohou přesahovat státní hranice, v dohodě s orgány příslušnými k vydání stanoviska, mezistátní projednání podle přijatých mezistátních závazků.³⁾

(2) Příslušné ústřední orgány státní správy republik mohou stanovit na vyžádání Federálního výboru pro životní prostředí, které vyplyne z mezistátních závazků,³⁾ že záměry jinak nepodléhající hodnocení jejich vlivů na životní prostředí budou posouzeny podle tohoto zákona.

(3) Federální výbor pro životní prostředí na základě informací o záměrech připravovaných na území jiných států, které by svými důsledky mohly poškodit životní prostředí na území České a Slovenské Federativní Republiky, předaných příslušnými orgány těchto států, organizuje spolu se zodpovědnými orgány republik hodnocení záměrů v souladu s přijatými mezistátními závazky.³⁾

ODPOVĚDNOST ZA PORUŠENÍ POVINNOSTÍ PŘI OCHRANĚ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

§ 27

(1) Každý, kdo poškozováním životního prostředí nebo jiným protiprávním jednáním způsobil ekologickou újmu, je povinen obnovit přirozené funkce narušeného ekosystému nebo jeho části. Není-li to možné nebo z vážných důvodů účelné, je povinen ekologickou újmu nahradit jiným způsobem (náhradní plnění); není-li to možné, je povinen nahradit tuto újmu v penězích. Souběh těchto náhrad se nevylučuje. Způsob výpočtu ekologické újmy a další podrobnosti stanoví zvláštní předpis.

(2) O uložení povinnosti podle odstavce 1 rozhodne příslušný orgán státní správy.

(3) Oprávněným ze způsobené ekologické újmy je stát; podrobnosti stanoví zákony České národní rady a Slovenské národní rady.

(4) Pro ekologickou újmu se použijí obecné předpisy o odpovědnosti za škodu a o náhradě škody, pokud odstavce 1 až 3 nestanoví jinak.

(5) Ustanoveními odstavců 1 až 3 nejsou dotčeny obecné předpisy o odpovědnosti za škodu a o náhradě škody.

§ 28

Sankce za poškozování životního prostředí

(1) Orgány pro životní prostředí uloží pokutu

- a) až do výše 1 000 000 Kčs právnické nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která při své čin-

³⁾ Konvence Evropské hospodářské komise OSN o hodnocení vlivů na životní prostředí přesahujících státní hranice.

nosti porušením právních předpisů způsobí ekologickou újmu,

- b) až do výše 500 000 Kčs právnické nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která neučiní opatření k nápravě nebo neupozorní orgán státní správy (§ 19).

(2) Pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy orgán pro životní prostředí zjistil porušení povinnosti, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(3) Uložením pokuty nejsou dotčeny obecné předpisy o náhradě škody.

§ 29

Za porušení povinností stanovených zvláštními předpisy o ochraně životního prostředí se ukládají pokuty nebo jiná opatření podle těchto předpisů; tím nejsou dotčeny případná trestní odpovědnost ani odpovědnost za škodu podle obecných právních předpisů.

§ 30

Příslušné orgány státní správy pro životní prostředí jsou oprávněny v případech, kdy hrozí závažné poškození životního prostředí nebo kdy k poškození již došlo, rozhodnout o dočasném zastavení nebo omezení činnosti, která může toto poškození způsobit nebo je již způsobila, na dobu nejdéle 30 dnů (předběžné opatření) a současně navrhnout opatření k nápravě věcně příslušným orgánům státní správy. Podrobnosti stanoví zvláštní předpisy.

EKONOMICKÉ NÁSTROJE

§ 31

Za znečišťování životního prostředí, případně jeho

složek a za hospodářské využívání přírodních zdrojů platí fyzické nebo právnické osoby daně, poplatky, odvody a další platby, stanoví-li tak zvláštní předpisy.

§ 32

Zvláštní předpisy stanoví, kdy mohou být právnické nebo fyzické osoby, které chrání životní prostředí nebo využívají přírodní zdroje v souladu s principem trvale udržitelného rozvoje, zvýhodněny úpravami daní a odvodů nebo poskytováním úvěrů a dotací.

§ 33

Nástroji ochrany životního prostředí jsou také fondy životního prostředí; podrobnosti stanoví zvláštní předpisy.

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 34

(1) Využívání území, přírodních zdrojů, staveb, technologií, výrobků a látek, které neodpovídá ustanovením tohoto zákona a podmínkám vyplývajícím ze zvláštních předpisů o ochraně jednotlivých složek životního prostředí, musí být uvedeno do souladu s těmito předpisy ve lhůtách jimi stanovených.

(2) Pokud nebude ve lhůtách stanovených zvláštními předpisy dosaženo souladu podle odstavce 1, musí být činnost omezena nebo zastavena. Rozhodnutí vydají příslušné orgány státní správy.

§ 35

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

Příloha č. 1

Činnosti podléhající hodnocení vlivů na životní prostředí v rámci České a Slovenské Federativní Republiky

1. Zemědělství a lesní hospodářství

- 1.1. Velkokapacitní objekty pro živočišnou výrobu včetně deponií odpadů.
- 1.2. Velkokapacitní objekty pro skladování zemědělských produktů.
- 1.3. Meliorační zásahy (odvodnění, závlahy, protierozní ochrana půd, pozemkové úpravy, lesnicko-technické meliorace).

- 1.4. Zásahy do krajiny, které mohou způsobit podstatné změny v biologické rozmanitosti a ve struktuře a funkci ekosystémů.

2. Potravinářský průmysl

- 2.1. Pivovary a sladovny.
- 2.2. Játka a masokombináty.
- 2.3. Škrobárny.

- 2.4. Cukrovary.
- 2.5. Mrazírenské závody.
- 2.6. Lihovary.
- 2.7. Tukový průmysl a výroba saponátových výrobků.
- 2.8. Výroba mléčných produktů.
- 2.9. Konzervářenské závody.

3. Těžební průmysl

- 3.1. Hlubinná a povrchová těžba uhlí a lignitu.
- 3.2. Těžba ropy a zemního plynu.
- 3.3. Těžba rašeliny.
- 3.4. Těžba a úpravy uranové rudy, odvaly a odkaliště včetně rekultivace.
- 3.5. Těžba, získávání a obohacování kovových rud.
- 3.6. Těžba živičných břidlic.
- 3.7. Těžba průmyslových nerostů.
- 3.8. Povrchová průmyslová zařízení pro úpravu a zpracování uhlí, zemního plynu, živičných břidlic a průmyslových nerostů.
- 3.9. Rafinerie surové ropy, včetně závodů na regeneraci upotřebených minerálních olejů a zařízení pro tepelné a chemické zpracování uhlí.

4. Energetický průmysl

- 4.1. Elektrárny a ostatní zařízení spalující fosilní palivo.
- 4.2. Další průmyslová zařízení na výrobu elektřiny, páry a horké vody.
- 4.3. Jaderné elektrárny a jiná zařízení s jadernými reaktory.
- 4.4. Zařízení na konverzi, obohacování a výrobu jaderného paliva.
- 4.5. Mezisklady vyhořelého jaderného paliva.
- 4.6. Zpracování a konečné uložení vysoce aktivních radioaktivních odpadů.
- 4.7. Zpracování a uložení nízké a středně aktivních odpadů z provozu a vyřazování jaderných elektráren a využívání radionuklidů.
- 4.8. Plynovody, parovody a horkovody a jejich zařízení (čerpací a výměňkové stanice), transmise elektrické energie nadzemním vedením.
- 4.9. Dálkové ropovody, produktovody a plynovody, včetně příslušných provozních zařízení.
- 4.10. Povrchové sklady zemního plynu.
- 4.11. Podzemní sklady hořlavých plynů, ropy, produktů z ropy a chemikálií.

- 4.12. Briketárny, koksovny.
- 4.13. Hydroelektrárny.

5. Kovoprůmysl

- 5.1. Železárny a ocelárny, včetně sléváren, kování a válcoven.
- 5.2. Závody barevné metalurgie.
- 5.3. Povrchová úprava kovů.
- 5.4. Výroba a montáž motorových vozidel, vagonů a cisteren.
- 5.5. Loděnice.
- 5.6. Zařízení pro stavbu a opravy letadel.

6. Dřevařský a papírenský průmysl

- 6.1. Impregnace dřeva při použití toxických chemikálií.
- 6.2. Výroba dřevovláknitých desek a překližek.
- 6.3. Výroba celulózy a papíru.
- 6.4. Výroba nábytku.

7. Další odvětví

- 7.1. Zpracování azbestu a výrobků z azbestu.
- 7.2. Textilní úpravny, barvírny.
- 7.3. Koželužny.
- 7.4. Sklářské provozy.
- 7.5. Chemický a farmaceutický průmysl.
- 7.6. Použití nebo regenerace chlorovaných uhlovodíků.
- 7.7. Výroba a skladování jedů, pesticidů, kapalných hnojiv, farmaceutických výrobků, barev, laků a chemikálií.
- 7.8. Skladování, zpracování, zneškodňování a ukládání nebezpečných odpadů.
- 7.9. Dálková přeprava radioaktivních a nebezpečných odpadů.
- 7.10. Skladování ropy a výrobků z ropy.
- 7.11. Cementárny a vápenky.
- 7.12. Polygrafické provozy.

8. Infrastruktura

- 8.1. Odběry podzemních vod.
- 8.2. Čistírny odpadních vod a kanalizace.
- 8.3. Odkaliště a kalová pole.
- 8.4. Zařízení pro nakládání s komunálním odpadem.
- 8.5. Kafilerie, veterinární asanační ústavy.
- 8.6. Přehrady a vodní nádrže s výškou hráze nad 3 m nad základovou spárou nebo s celkovým objemem zásobního prostoru nad 0,5 miliónu m³.

- 8.7. Úpravy vodních toků.
- 8.8. Výstavba a rekonstrukce dálnic a silnic.
- 8.9. Železnice.
- 8.10. Lanové dráhy.
- 8.11. Vodní cesty a přístavy pro vnitrozemskou plavbu.
- 8.12. Letiště.
- 8.13. Obchodní komplexy nad 3000 m² zastavěné plochy.
- 8.14. Kempinky nad 200 ubytovacích míst.
- 8.15. Stavby a činnosti, jejichž vlivy by se dotkly zájmů chráněných podle zvláštních předpisů.

Příloha č. 2

Obsah dokumentace a hodnocení vlivů záměrů na životní prostředí v rámci České a Slovenské Federativní Republiky

- I. Popis plánování činnosti a její cíle.
- II. Popis vhodných a zdůvodněných variant řešení záměru, včetně variant referenčních (varianta bez činnosti, aktivní nulová varianta) a varianty ekologicky optimálního řešení záměru a jejich vzájemné porovnání.
- III. Popis životního prostředí pravděpodobně významně ovlivněného navrženým záměrem (navrženými variantami).
 - A. Základní charakteristiky (ovzduší, voda, půda, geologická situace, geomorfologická charakteristika, klimatické faktory, fauna, flóra, ekosystémy).
 - B. Ostatní charakteristiky (způsob využívání krajiny, území s mimořádnou civilizační zátěží, území se zvláštním ochranným režimem, významné krajinné prvky, prvky systému ekologické stability, architektonické a historické památky, archeologická naleziště, materiální hodnoty, soulad záměru s platnou územně-plánovací dokumentací).
- IV. Popis předkládaných vlivů záměru (navržených variant) na prostředí a odhad jejich významnosti (nejen předpokládané přímé vlivy, ale i nepřímé, sekundární, kumulativní, synergické, nejen krátkodobé a dočasné, ale i dlouhodobé a permanentní vlivy).
 - A. Vlivy na obyvatelstvo (zdravotní rizika, sociální důsledky, ekonomické důsledky).
 - B. Vlivy na ekosystémy, na jejich složky a funkce (geologické, geomorfologické a hydrogeologické podmínky, klimatické poměry, hydrologie, flóra, fauna, procesy, významné krajinné prvky, ekologická stabilita).
 - C. Vlivy na antropogenní systémy, jejich složky a vazby (stavby, památky a jiné významné lidské výtvořiny, kulturní hodnoty nehmotné povahy – etnické a místní tradice apod.).
 - D. Vlivy na strukturu a funkci využívání území (včetně vlivu na estetické kvality krajinného prostoru).
 - E. Velkoplošné vlivy záměru v krajině – hodnocení ekologické únosnosti území, vhodnost lokalizace jednotlivých variant z hlediska ekologické únosnosti území, současný a potenciální výsledný stav ekologické únosnosti území (souhrnné působení všech prostorových jevů a faktorů).
- V. Popis opatření navržených k prevenci, eliminaci, minimalizaci, případně kompenzaci vlivů navržených variant záměru na prostředí. Územně-plánovací opatření. Technická opatření (např. zachycování a ukládání znečišťujících látek, recyklace odpadů, záchranný průzkum archeologických nalezišť, opatření pro ochranu kulturních památek, jiná opatření).

Záměry podléhající mezistátnímu projednání z hlediska vlivů na životní prostředí

1. Rafinerie surové ropy (s výjimkou závodů vyrábějících ze surové ropy pouze mazadla) a zařízení pro zplynování a spalování uhlí a bitumenových břidlic o kapacitě 500 tun a více za den.
2. Tepelné elektrárny a ostatní zařízení ke spalování zařazené do kategorie velkých zdrojů znečišťování ovzduší podle zvláštních předpisů [§ 3 písm. a) zákona č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší)].
3. Jaderné elektrárny a jiná zařízení s jadernými reaktory (s výjimkou výzkumných zařízení pro výrobu a konverzi jaderného paliva a jaderných palivových surovin, jejichž maximální kapacita nepřesahuje 1 kWh stálého tepelného zatížení).
4. Zařízení určená pro výrobu nebo obohacování jaderného paliva, přepracování radioaktivního jaderného paliva nebo shromažďování, uskladňování a zpracování jaderného odpadu.
5. Zařízení pro primární výrobu litiny a oceli a výrobu neželezných kovů o kapacitě nad 30 000 tun ročně.
6. Zařízení pro získávání, zpracování a přepracování azbestu a výrobků z azbestu; pro roční produkci azbestocementových výrobků přesahující 20 000 tun; pro třecí materiály s roční produkcí přesahující 50 tun; pro jiné druhy použití azbestu přesahující 200 tun za rok.
7. Komplexní chemická zařízení, kde dvou nebo více spojených chemických nebo fyzikálních procesů je využíváno pro výrobu olefinů z ropných výrobků, kyseliny sírové, kyseliny dusičné, kyseliny fluorovodíkové, chloridů nebo fluoridů.
8. Silnice I. třídy, dálnice, celostátní dráhy a letiště s hlavní rozjezdovou a přistávací drahou o délce více než 2100 m.
9. Dálkové ropovody s potrubím o světlosti nad 500 mm a plynovody o světlosti nad 300 mm.
10. Zařízení pro zneškodňování toxických a nebezpečných odpadů, podzemní uložení a povrchové skládky toxických a nebezpečných odpadů.
11. Přehrady a vodní nádrže s výškou hráze více než 10 m nad základovou spárou nebo s celkovým objemem nádržního prostoru nad 10 milionů m³.
12. Zařízení pro odběr podzemních vod v případě, kdy roční objem odebrané vody se rovná nebo přesahuje 10 milionů m³.
13. Výroba celulózy a papíru v množství 200 tun za den nebo více při sušení na vzduchu.
14. Vnitrozemské vodní cesty a přístavy pro vnitrozemskou plavbu, umožňující plavbu lodí s výtlačkem vyšším než 1350 tun.
15. Dobývání, úprava a zušlechťování in situ rud, magnezitu a všech druhů uhlí o kapacitě nad 100 000 tun za rok.
16. Velkosklady pro ukládání ropy (nad 200 000 m³), výrobků z ropy (nad 50 000 m³) a chemikálií (nad 2000 tun).
17. Změny ve využití území spojené s velkoplošným kácením lesů nad 5 ha.

Obsah dokumentace o hodnocení vlivů záměrů na životní prostředí podléhající mezinárodnímu projednání

Informace, které mají být zahrnuty do dokumentace o hodnocení vlivu na životní prostředí, musí obsahovat minimálně:

- a) popis plánované činnosti a její cíle;
- b) v případě nutnosti popis rozumných alternativ (např. geografického nebo technologického charakteru) plánované činnosti včetně varianty odstoupení od této činnosti;
- c) popis těch prvků životního prostředí, které pravděpodobně budou podstatně dotčeny plánovanou činností nebo jejími alternativními variantami;
- d) popis možných druhů vlivu plánované činnosti a jejích alternativních variant na životní prostředí a hodnocení jejich velikostí;
- e) popis opatření pro minimalizaci rozměrů škodlivého působení na životní prostředí;
- f) uvedení konkrétních metod prognózování a výchozích tezí, na nichž jsou založeny, a také odpovídajících použitých údajů o životním prostředí;
- g) vytyčení nedostatků ve znalostech a neurčitostí, které byly zjištěny při přípravě požadovaných informací;

- h) v případě nutnosti krátký obsah programu monitorování a řízení a všech plánů postprojektové analýzy;
- i) resumé netechnického charakteru v případě nutnosti s použitím vizuálních prostředků prezentace materiálu (mapy, grafy atd.).

Plánované druhy činností, které mohou mít značně škodlivý vliv, přesahující státní hranice, se posuzují na základě jednoho nebo několika níže uvedených kritérií:

- a) Rozměry: Plánované druhy činností, jejichž rozměry jsou pro daný typ činnosti nadměrné;
- b) Oblast: Plánované druhy činností, které se realizují ve zvláště citlivých nebo z ekologického hlediska důležitých oblastech nebo v jejich bezprostřední blízkosti (např. silně podmáčené půdy, definované Ramsarskou konvencí, národní parky, chráněné přírodní oblasti, oblasti zvláště vědecky zajímavé nebo archeologické, kulturní nebo histo-

rické památníky); dále plánované druhy činností v oblastech, v nichž charakteristiky plánované hospodářské činnosti mohou mít značný vliv na obyvatelstvo;

- c) Důsledky: Plánované druhy činností, které mají zvláště složitý a potenciálně škodlivý vliv, včetně těch druhů vlivů, které mají závažné následky pro obyvatele a významné druhy flóry, fauny a organismů, ohrožují současné nebo možné využití dotčené oblasti a vyvolávají vznik zatížení přesahujícího úroveň stability prostředí k současnému vlivu.

S tímto cílem jsou posuzovány plánované druhy činnosti prováděné v bezprostřední blízkosti mezinárodních hranic, i druhy plánované činnosti prováděné ve vzdálenějších oblastech, které mohou mít značný vliv přesahující státní hranice ve velké vzdálenosti od místa provádění hospodářské činnosti.

18

ZÁKON

ze dne 12. prosince 1991

o civilní službě

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Civilní službou je služba, kterou je občan podléhající služební povinnosti¹⁾ povinen podle tohoto zákona vykonat, jestliže z důvodů svědomí nebo náboženského vyznání²⁾ odmítá vykonávat vojenskou základní (náhradní) službu nebo vojenská cvičení.³⁾

(2) Občan vykonává civilní službu formou pomocných činností v organizacích státu, obcí a u nevýdělečných nestátních právnických osob (dále jen „organizace“), zejména ve zdravotnictví, v sociálních službách, při ochraně životního prostředí, při likvidaci následků živelních pohrom a v jiných obecně prospěšných činnostech.

(3) Civilní služba pro odvedence⁴⁾ je o polovinu delší než vojenská základní (náhradní) služba⁵⁾ a pro vojáky v záloze o polovinu delší než nevykonaná vojenská cvičení.⁶⁾

¹⁾ § 20 odst. 1 zákona č. 92/1949 Sb., branný zákon, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Ústavní zákon č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje Listina základních práv a svobod jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky.

³⁾ § 20 odst. 2 písm. a), b), f) branného zákona.

⁴⁾ § 21 branného zákona.

⁵⁾ § 27 odst. 2 branného zákona, § 1 písm. a) nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 230/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 17/1990 Sb., o změně doby trvání základní vojenské služby.

⁶⁾ § 39 branného zákona.

(4) Vláda České a Slovenské Federativní Republiky může délku civilní služby zkrátit nařízením.

(5) Výkonem civilní služby nesmějí občanu, který ji vykonává, vzniknout neodůvodněné výhody proti těm občanům, kteří vykonávají vojenskou základní (náhradní) službu nebo vojenská cvičení.

ČÁST PRVNÍ

Postup při odepření výkonu vojenské služby

§ 2

(1) Prohlášení o odepření výkonu vojenské základní (náhradní) služby nebo vojenských cvičení (dále jen „prohlášení“) z důvodů uvedených v § 1 odst. 1 může písemně podat jen:

- odvedenec nejpozději do 30 dnů od ukončení odvodního řízení,⁷⁾
- odvedenec, jemuž byl povolen odklad vojenské základní služby, nejpozději do 5 dnů po skončení důvodu, pro který mu byl odklad povolen,
- voják na trvalé dovolené nejpozději do 5 dnů po skončení důvodu, pro který byl na trvalou dovolenou propuštěn,
- voják v záloze⁸⁾ v době do 31. ledna kalendářního roku.

(2) K prohlášením podaným po lhůtách se nepřihlíží.

(3) V prohlášení musí být uvedeny důvody a skutečnosti, jimiž chce občan své tvrzení doložit.

(4) Prohlášení podává občan okresní nebo jí na roveň postavené vojenské správě podle místa svého trvalého pobytu (dále jen „příslušná vojenská správa“).

(5) Splňuje-li prohlášení náležitosti uvedené v odstavcích 1 a 3, postoupí je příslušná vojenská správa do 5 dnů od doručení úřadu stanovenému nařízením vlády České republiky nebo vlády Slovenské republiky (dále jen „příslušný úřad“).

(6) Občan může prohlášení až do dne doručení povolávacího příkazu k výkonu civilní služby odvolat, a to písemným podáním příslušné vojenské správě. Odvolání podléhá souhlasu příslušné vojenské správy. Odvolat prohlášení lze pouze jednou.

(7) Příslušná vojenská správa vyrozumí do 30 dnů

o rozhodnutí o odvolání prohlášení občana a příslušný úřad. Proti rozhodnutí příslušné vojenské správy není přípustné odvolání.

(8) Příslušný úřad vyrozumí o dni nástupu občana do civilní služby příslušnou vojenskou správou.

(9) Příslušná vojenská správa propustí občana z vojska⁹⁾ ke dni jeho nástupu do civilní služby a zašle o tom do 10 dnů písemně vyrozumění občanu a příslušnému úřadu.

ČÁST DRUHÁ

Povolání, nastoupení a výkon civilní služby

§ 3

Povolání do civilní služby

(1) Občané, kteří jsou povinni vykonat civilní službu, mohou být do této služby povolání nejdříve po dovršení 18 let věku. Povinnost vykonat civilní službu místo vojenské základní (náhradní) služby trvá do 31. prosince roku, ve kterém občan dovrší 38 let věku; povinnost vykonat civilní službu místo vojenských cvičení trvá do 31. prosince roku, ve kterém občan dovrší 60 let věku.

(2) Občané, kteří mají vykonat civilní službu, jsou povinni uposlechnout povolávacího příkazu, dostavit se v určeném termínu na stanovené místo v určené organizaci a plnit řádně úkoly s výkonem této služby spojené.

(3) Povolávací příkaz k nastoupení civilní služby vydává příslušný úřad, a to zpravidla do 2 let od podání prohlášení. Proti povolávacímu příkazu není přípustné odvolání.

(4) Povinnost občana nastoupit a vykonávat civilní službu v příslušné organizaci vzniká dnem, kterým příslušný úřad přidělil povolávacím příkazem občana k výkonu služby v této organizaci, a končí dnem uvedeným v rozhodnutí příslušného úřadu o ukončení tohoto přidělení.

(5) Dnem nástupu občana k výkonu civilní služby začíná občanu běžet období nepřetržitého trvání této služby, pokud nedojde k jejímu přerušení podle § 4.

(6) Občanu přísluší náhrada jízdného při nástupu k výkonu civilní služby a při návratu z ní. Náhradu poskytuje organizace, ve které bude nebo byla tato služba vykonávána.

⁷⁾ Oddíl I vládního nařízení č. 21/1958 Sb., jímž se provádí branný zákon.

⁸⁾ § 38 vládního nařízení č. 21/1958 Sb.

⁹⁾ § 22 odst. 1 písm. e) branného zákona.

§ 4

**Odklad, přerušeni, zproštění a prominutí výkonu
civilní služby a převedení do jiné organizace**

(1) Občanům lze na jejich žádost z důvodů zdravotních, rodinných, sociálních a jiných zvláštního zřetele hodných povolit odklad nebo přerušeni výkonu civilní služby.

(2) Příslušný úřad může na žádost organizace z důvodů zřetele hodných nástup do civilní služby odložit, její výkon přerušit, případně převést občana k výkonu civilní služby do jiné organizace.

(3) Výkon civilní služby se odloží, případně přerušit po dobu trvání vazby nebo výkonu trestu odněti svobody.

(4) Příslušný úřad povoluje odklad nebo přerušeni výkonu civilní služby tak, aby její výkon občan nastoupil nejpozději v roce, v němž dovrší 25 let věku, a jde-li o studující vysokých škol, po ukončení studia, nejpozději však do roku, v němž dovrší 30 let věku, pokud povinnost k jejímu výkonu nevznikla později.

(5) Příslušný úřad zproští občana civilní služby, pokud se stal trvale neschopným k jejímu výkonu ze zdravotních důvodů.

(6) Občanům, kteří bez vlastní viny do 31. prosince roku, v němž dovršili 30 let věku, nenastoupili civilní službu nahrazující vojenskou základní (náhradní) službu, může příslušný úřad vykonání civilní služby prominout.

(7) Poslancům zákonodárných sborů se výkon civilní služby odloží, případně přerušit po dobu, po kterou jsou poslanci zákonodárných sborů.

(8) U funkcionářů politických stran a politických hnutí a u kandidátů na poslance do zákonodárných sborů se nástup do civilní služby odloží, případně se výkon této služby přerušit po dobu volební kampaně až do skončení voleb.

(9) Odborovým funkcionářům se výkon civilní služby odloží po dobu trvání stávkový nebo stávkové pohotovosti.

(10) Občané povinni vykonat civilní službu, kteří mají trvalé bydliště v cizině, se po dobu pobytu v cizině k výkonu civilní služby nepovolávají. Jsou však povinni ji vykonat po návratu z ciziny.

§ 5

Práva a povinnosti občana při výkonu civilní služby

(1) Výkon práv a svobod občanů vykonávajících civilní službu, zaručených Listinou základních práv a svobod,²⁾ může být omezen zákonem jen v případech v Listině základních práv a svobod uvedených.

(2) Občan je povinen podle pokynů organizace osobně vykonávat v organizaci všechny činnosti v souladu s tímto zákonem, pokud pro něj nejsou nevhodné vzhledem k jeho zdravotnímu stavu a fyzickým schopnostem.

(3) Občan může opustit obec, kde vykonává civilní službu, jen se souhlasem vedoucího organizace nebo jeho statutárního zástupce.

(4) Občan vykonávající civilní službu nesmí být výdělečně činný ani být členem orgánů společností vykonávajících podnikatelskou činnost.

(5) Na povinnosti občana vyplývající z výkonu činností podle odstavce 2 se přiměřeně vztahují ustanovení zákoníku práce o základních povinnostech pracovníků.¹⁰⁾

§ 6

**Následky porušení povinností občana při výkonu
civilní služby**

(1) Při závažném nebo opětovném porušení povinností vyplývajících pro občana z výkonu civilní služby může vedoucí organizace navrhnout příslušnému úřadu, aby prodloužil dobu trvání civilní služby. Příslušný úřad může dobu trvání civilní služby prodloužit i opakovaně, vždy nejvýše o 14 dnů.

(2) V případě zaviněné nepřítomnosti občana při výkonu civilní služby prodlouží příslušný úřad dobu trvání civilní služby o takto zameškanou dobu.

(3) Proti rozhodnutí úřadu podle odstavců 1 a 2 se může občan odvolat.

(4) Odvolací úřad může na žádost občana prominout povinnost vykonat prodlouženou dobu trvání civilní služby, o níž bylo rozhodnuto podle odstavců 1 a 2.

(5) Ustanovením předchozích odstavců není dotčena odpovědnost za trestné činy podle jiných právních předpisů.¹¹⁾

¹⁰⁾ § 73 zákoníku práce.

¹¹⁾ § 272a až 272d zákona č. 175/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje trestní zákon.

§ 7

Povinnosti organizace

(1) Organizace, v níž se vykonává civilní služba, je povinna zajistit občanu tuto službu konajícímu bezplatné ubytování, poskytnout mu bezplatně pracovní oděv, stravu nejméně třikrát denně v hodnotě stravovací normy vojáka v základní službě a služné ve výši odpovídající služnému vojína v základní službě. Organizace poskytne občanu též přiměřený příspěvek na ošacení.

(2) Odmítne-li občan vykonávající civilní službu vyhovující bezplatné ubytování nebo stravování, jež mu organizace nabídne, nemá nárok na náhradu.

(3) Pokud organizace nemůže zajistit bezplatné ubytování nebo stravování, hradí občanu, který u ní vykonává civilní službu, skutečné náklady vynaložené na jeho přiměřené¹²⁾ ubytování nebo stravování anebo mu poskytne stanovenou paušální částku.

(4) Využije-li občan možnosti ubytovat se v bytě u osoby blízké, nemá nárok na úhradu nákladů za ubytování.

(5) Pokud pracovníku organizace při výkonu práce náleží podle mzdových předpisů příplatky za práci ve ztížených podmínkách nebo ve zdravotně škodlivém prostředí, nebo pokud má pracovník z tohoto důvodu nárok na dodatkovou dovolenou, je organizace povinna poskytnout tyto příplatky nebo dodatkovou dovolenou za stejných podmínek i občanu vykonávajícímu civilní službu ve stejných podmínkách.

§ 8

Doba výkonu činnosti a služební pohotovost

(1) Vedoucí organizace může nařídit občanu služební pohotovost; přitom musí být občanu zachována doba nepřetržitého odpočinku podle odstavce 2.

(2) Doba skutečného výkonu činnosti a doba nařízené služební pohotovosti tvoří služební směnu. Občan má nárok na nepřetržitý odpočinek mezi dvěma služebními směnami v rozsahu nejméně 8 hodin a jednou týdně na nepřetržitý odpočinek v rozsahu nejméně 24 hodin.

(3) Skutečný výkon činnosti v civilní službě nesmí překročit týdenní pracovní dobu stanovenou v pracov-

něprávních předpisech pro obdobnou práci; do skutečného výkonu činnosti se nezapočítává doba služební pohotovosti.

§ 9

Řádná a zvláštní dovolená

(1) Řádná dovolená se občanům v civilní službě poskytuje v rozsahu odpovídajícím dovolené vojáka v základní službě. Občané vykonávající civilní službu místo vojenských cvičení⁶⁾ nemají v té době nárok na řádnou dovolenou.

(2) Nástup řádné dovolené určuje vedoucí organizace.¹³⁾

(3) Vedoucí organizace může občanu v civilní službě poskytnout zvláštní dovolenou z důvodů a v rozsahu, které odpovídají zvláštní dovolené poskytované vojákům v základní (náhradní) službě.

ČÁST TŘETÍ**Ustanovení přechodná,
společná a závěrečná****Přechodná ustanovení**

§ 10

Délka civilní služby pro občany, kteří před účinností tohoto zákona odmítli výkon vojenské činné služby podle § 2 odst. 1 zákona č. 73/1990 Sb., o civilní službě, je pro odvedence⁴⁾ o polovinu delší než vojenská základní (náhradní) služba⁵⁾ a pro vojáky v záloze o polovinu delší než nevykonaná vojenská cvičení.⁶⁾

§ 11

(1) Ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky může z vojska propustit osoby, které byly před účinností zákona č. 73/1990 Sb., o civilní službě, pravomocně odsouzeny za odmítnutí výkonu vojenské základní (náhradní) služby nebo vojenských cvičení motivované důvody svědomí nebo náboženského vyznání.

(2) Příslušný úřad může vykonání civilní služby prominout osobám, které byly před účinností zákona č. 73/1990 Sb., o civilní službě, pravomocně odsouzeny za odmítnutí výkonu vojenské základní (náhradní) služby nebo vojenských cvičení motivované důvody svědomí nebo náboženského vyznání.

¹²⁾ Náklady na stravu nejméně 3x denně v hodnotě stravovací normy vojáka v základní službě, totéž se týká nákladů na ubytování.

¹³⁾ § 108 zákoníku práce.

Ustanovení společná a závěrečná

§ 12

Za branné pohotovosti státu¹⁴⁾ občané nemohou prohlášení podávat.

§ 13

V řízení podle tohoto zákona postupují příslušné úřady podle obecných předpisů správního řízení,¹⁵⁾ pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 14

(1) Podrobnosti výkonu civilní služby stanoví vlá-

da České republiky a vláda Slovenské republiky nařízením.

(2) Odpovědnost občana v civilní službě za škodu způsobenou organizací a odpovědnost organizace za škodu způsobenou občanovi v civilní službě upravují obecně závazné právní předpisy ve stejném rozsahu, jako je upravena odpovědnost za škodu mezi vojáky základní služby a vojenskou správou.

§ 15

Zrušují se § 1 až 11 a § 16 až 19 zákona č. 73/1990 Sb., o civilní službě.

§ 16

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

19**Z Á K O N**

České národní rady

ze dne 16. prosince 1991

**o některých opatřeních týkajících se působnosti
ministerstev České republiky**

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky, ve znění zákona České národní rady č. 34/1970 Sb., zákona České národní rady č. 60/1988 Sb., zákona České národní rady č. 173/1989 Sb., zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 9/1990 Sb., zákona České národní rady č. 93/1990 Sb., zákona České národní rady č. 126/1990 Sb., zákona České národní rady č. 203/1990 Sb.,

zákona České národní rady č. 288/1990 Sb., zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 305/1990 Sb., zákona České národní rady č. 575/1990 Sb., zákona České národní rady č. 173/1991 Sb. a zákona České národní rady č. 283/1991 Sb., se doplňuje takto:

§ 12 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„(4) Ministerstvo vnitra provádí kontrolu ochrany státního, hospodářského a služebního tajemství ve státních orgánech a organizacích České republiky.“

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Burešová v. r.

Pithart v. r.

¹⁴⁾ § 47 až 49 branného zákona.

¹⁵⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

20

NAŘÍZENÍ VLÁDY

České republiky

ze dne 4. prosince 1991,

kterým se stanoví způsob výpočtu výše náhrad za živý a mrtvý inventář a zásoby

Vláda České republiky nařizuje podle § 20 odst. 5 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon“):

§ 1

Pro případ, kdy nelze prokázat odnětí živého a mrtvého inventáře, jakož i zásob, nebo jejich vnesení do zemědělského družstva v období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 nebo nelze-li určit jejich současnou hodnotu, se náhrady za tyto věci stanoví podle normativů stanovených na jeden hektar zemědělské půdy,¹⁾ kterou původní vlastník obhospodařoval ke dni odnětí nebo vnesení do zemědělského družstva.²⁾

§ 2

Pro účely tohoto nařízení se rozumí

- a) normativem na jeden hektar zemědělské půdy množství živého inventáře vyjádřené ve velkých dobytčích jednotkách, množství zásob krmiv, steliv, osiv, sadby, sádí a statkových hnojiv v cenách zachycených v účetnictví a množství mrtvého inventáře v jeho zůstatkových cenách,
- b) velkou dobytčí jednotkou jednotka stanovená pro přepočtení jednotlivých druhů hospodářských zvířat na sčítatelný základ,
- c) živým a mrtvým inventářem skot, koně, prasata, ovce, drůbež, ryby a včely, stroje, nářadí, dopravní prostředky a zařízení používaná v zemědělské výrobě,
- d) statkovými hnojivy chlévská mrva a komposty,
- e) plněním jiným druhem náhrady náhrada ve službách pro zajištění provozu zemědělské výroby nebo podíl na jmění povinné osoby,³⁾ popřípadě náhrada v jiné formě.

§ 3

(1) Normativu živého inventáře na jeden hektar zemědělské půdy odpovídá

- a) jedna velká dobytčí jednotka: přepočtení jednotlivých druhů a kategorií živého inventáře na velkou dobytčí jednotku je uveden v příloze č. 1, která je součástí tohoto nařízení,
- b) plnění jiným druhem náhrady: náhrada se stanoví ve velké dobytčí jednotce určené druhu zvířat podle struktury stáda osoby povinné a přepočtené cenami ke dni účinnosti zákona.

(2) Normativ mrtvého inventáře na jeden hektar zemědělské půdy se stanovuje podle vzorce. Vzorec a postup při výpočtu podle vzorce jsou uvedeny v příloze č. 2, která je součástí tohoto nařízení.

(3) Normativ krmiv a steliv na jeden hektar zemědělské půdy se stanovuje ve výši 8500 Kčs.

(4) Normativ osiv, sadby a sádí na jeden hektar neoseté nebo neosázené zemědělské půdy se stanovuje ve výši 1700 Kčs.

(5) Normativ statkových hnojiv na jeden hektar zemědělské půdy se stanovuje ve výši 10 tun.

§ 4

(1) Normativ živého inventáře na jeden hektar zemědělské půdy se nevztahuje na náhradu za tažná zvířata a včelstva. Nárok na tuto náhradu doloží oprávněná osoba písemnou výpovědí nejméně dvou svědků, které nejsou osobami blízkými.⁴⁾

(2) Náhrada za tažného koně se stanovuje v hodnotě 40 000 Kčs, za tažného vola 15 000 Kčs, za včelstvo včetně úlu 1350 Kčs.

(3) Uplatňuje-li oprávněná osoba nárok na vrácení rybníka s chovem ryb, součástí náhrady je i násada ryb odpovídající přírodnímu stanovišti a množství ryb osazovanému osobou povinnou. Oprávněná osoba je povinna prokázat způsobem uvedeným v odstavci 1, že rybník v době jeho odnětí byl osazen rybami.

¹⁾ § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 23/1964 Sb., kterou se provádí zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí.

²⁾ § 20 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.

³⁾ § 5 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb.

⁴⁾ § 116 občanského zákoníku.

§ 5

(1) Od náhrady za živý inventář se odečtou záhumenková zvířata ponechaná ve vlastnictví oprávněné osoby v době vnesení živého inventáře do zemědělského družstva. Odpočet provede povinná osoba za použití všech prostředků, jimiž lze zjistit skutečný stav věcí a které jsou v souladu s právními předpisy.

(2) Od náhrady za živý a mrtvý inventář se odečte náhrada poskytnutá za tyto věci jinou povinnou osobou.

(3) Od náhrady poskytnuté za krmiva a steliva se odečte částka 8500 Kčs za jednu velkou dobytčí jednotku záhumenkových zvířat ponechaných ve vlastnictví oprávněné osoby v době vnesení živého inventáře do zemědělského družstva.

§ 6

(1) Při uzavření dohody⁵⁾ mezi oprávněnou a povinnou osobou o náhradě ve službách poskytovaných za živý a mrtvý inventář a zásoby nelze započítat práce a služby, které měla povinná osoba vykonat při nakládání s nemovitostí s péčí řádného hospodáře.

(2) Nedojde-li k dohodě mezi povinnou a oprávněnou osobou o plnění podle normativu živého inventáře, bude uplatněn nárok ve velkých dobytčích jednotkách určen v poměru 70 % velkých dobytčích jed-

notek skotu a 30 % velkých dobytčích jednotek ostatních zvířat, z toho

- u skotu: dojnice ve stáří do pěti let zabřezlá nebo zabřeznutí schopná, odstavené tele, mladá chovná jalovice, skot ve výkrmu,
- u prasat: podíl všech kategorií prasat chovaných povinnou osobou; při vydání prasnice nebude tato starší třetího oprasení a bude zapuštěna,
- u drůbeže a ovcí: započtou se do velké dobytčí jednotky.

(3) Nedojde-li k dohodě mezi povinnou a oprávněnou osobou o plnění podle normativu mrtvého inventáře nebo je-li více povinných osob a nedojde mezi nimi k dohodě o podílu plnění na celkovém nároku osoby oprávněné, postupuje se takto:

- pokud původní vlastník nebo osoba oprávněná prokáže odnětí traktoru nebo traktoru a samovazu, určuje se podíl na celkovém nároku vypočteném podle vzorce ve výši 25 %;
- pokud původní vlastník nebo osoba oprávněná prokáže odnětí mlátičky, určuje se podíl na celkovém nároku vypočteném podle vzorce ve výši 10 %.

§ 7

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Pithart v. r.

Příloha č. 1 k nařízení vlády ČR č. 20/1992 Sb.

Přepočítání druhů a kategorií hospodářských zvířat na velkou dobytčí jednotku

Druh a kategorie	Velká dobytčí jednotka	Druh a kategorie	Velká dobytčí jednotka
Kráva	1,00	Skot ve výkrmu	0,65
Plemenný býk	1,00	Prasnice, kanec	0,30
Tele	0,22	Sele	0,02
Skot chovný do 1 roku	0,47	Mladé chovné prase, prase na výkrm	0,12
Skot 1 až 2 roky	0,70	Drůbež celkem	0,025
Skot nad 2 roky	1,00	Ovce celkem	0,10
Jalovice vysokobřezí	1,00	Kůň do 3 let	0,75

⁵⁾ § 20 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb.

Vzorec pro výpočet:

$$C_n = M_o \cdot (A_o \cdot ha + A_l \cdot ha^2)$$

Ve vzorci:

C_n = celkový nárok majetku v Kčs

M_o = majetek organizace v tisících Kčs na 1 ha

A_o , A_l = koeficienty - viz tabulka

ha = počet hektarů žadatele

TABULKA:

Počet hektarů		koeficienty	
nad	do	A_o	A_l
		0	0
2	2	0	0
	5	-466,66	233,33
5	5	316,66	76,66
	35	3420	-12
35	35	3900	-20
	60	3100	-10
60	60	1900	0
	80		
80	80		
	120		
120	120		

Příloha č. 2 k nařízení vlády ČR č. 20/1992 Sb.

Postup při výpočtu:

1. Celkový nárok majetku v Kčs (C_n) zjištěný podle vzorce se použije při plnění nároku povinnou osobou ve věcech. Při jiném druhu plnění se přepočte celkový nárok v Kčs koeficientem 1,7.

2. Majetek organizace v tisících Kčs na 1 ha (M_o) se zjistí z údajů účetní evidence k 1. lednu 1990 ze zůstatku účtu základních prostředků sníženého o oprávkou k základním prostředkům, o zůstatkovou hodnotu budov, staveb, trvalých porostů a dále sníženého o veškerou hodnotu majetku sloužícího k další hospodářské činnosti, pokud přesahuje 20 % hrubé zemědělské produkce organizace.

3. Zjistí-li se hodnota (M_o) podle bodu 2 vyšší než 12 tis. Kčs na hektar, použije se uvedená částka 12 tis. Kčs jako maximální.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad stolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 540,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohledací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v obytném středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admina, spol. s r. o., Škroupova 18.